

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

לפני: כבוד השופט גיא הימן

התובע: מיכאל בָּזְנוּס

נגד

הנתבעת: ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ, ח"פ 513551879

בשם הנתבעת: מר גיא גוטמן

פסק-דין

- 1 תביעה זו אני מקבל, במלואה. אלמלא הוגשה היא לבית-המשפט לתביעות קטנות, הייתי
- 2 מחייב את הנתבעת לפצות את התובע בסך של 198,000 ש"ח או קרוב לכך. מתקשה אני להאמין
- 3 לנתבעת. סבורני כי ספקות ממשיים תולים, וזו לשון המעטה ונימוס, מעל לאמתותו של המסמך,
- 4 שהציגה זו לבית-המשפט ועליו היא השליכה את יהבה.
- 5
- 6 2. לא פחות מ-198 הודעות-פרסומת בדואר אלקטרוני קיבל התובע מן הנתבעת. כולן נשלחו
- 7 לכתובת דוא"ל שמחזיק התובע. כולן נשלחו שלא ברשותו. כולן נשלחו באמתלה כוזבת כאילו
- 8 ביקש התובע כי יישלחו אליו. כולן נשלחו בפרק זמן בלתי-נתפש של חודשיים בסך הכול. הן
- 9 המחישו את הקלות, שבה מתאפשרת שליחתו של "דואר זבל". הן ביטאו את ההשקעה הנמוכה,
- 10 באופן יחסי, שנדרש להשקיע בזיכור כאמור. הן קלעו אל לבה של תכליתו של סעיף 30א לחוק
- 11 התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982, ויסוד-מוסד בו הוא התמודדות עם כוחו של ספאמר
- 12 לזרוע את פגיעתו הרעה בהיקף רחב ובזול, תוך ניצולם הרע של אמצעים אלקטרוניים אשר
- 13 מאפשרים זאת.
- 14
- 15 בחודשים אוקטובר ונובמבר 2014 הציפו הודעות מאת הנתבעת את כתובת הדוא"ל של
- 16 התובע. היו אלה "דברי פרסומת" כהגדרתם בסעיף 30א(א) לחוק התקשורת (בזק ושידורים),
- 17 תשמ"ב-1982. ההודעות הניחו לפתחו של התובע מגוון רחב ומפתה של הצעות עסקיות. לא ניכרה
- 18 בן העדפה למוצר זה או אחר. הן לא כיוונו למאפייניו האישיים של התובע. דירות יוקרה על החוף

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 בנתניה; שיעור ניסיון בנכסי דלא נידי; סדנא חנים [!] לטיפול בכאבי ברכיים; העלמת קמטים ב-
2 199 ש"ח; ביקור בבית "האח הגדול"; הסרת שיער בלייזר; השתלות שיניים ביום אחד; שוקו
3 ולחמניות עד פתח הבית; "עשיית כסף מהבית" ורכישה של מגוון מוצרים באמצעותו; חיסכון
4 בעלויות של דלק – הכול מכול כול. כבר במגוון זה, וזאת אבקש להטעים כאן, מונח יסוד-לחשד
5 כי הנתבעת איננה משווקת של מוצר, שהתובע התעניין ברכישתו, כי אם "מפרסם להשכיר" למיני
6 יצרנים ומשווקים, הרוכשים מן הנתבעת את השירות שבכוחה להציע – פלישה סיטונית לכתובות
7 דוא"ל של משתמשים, על כורחם ובלא שביקשו זאת. אינך יכול להבין אחרת את הדבר אל מול
8 הטעמתה של הנתבעת, להגנתה, כי התובע נרשם לשירותיה וביקש, מפורשות, הצעות הנוגעות
9 לביטוח בלבד. אם אניח, שלייזר איננו בטוחה לגוף חלק, כי שיעור בנדל"ן אינו מחסן את התלמיד
10 מפני עסקאות מקרקעין כושלות וכי "האח הגדול" אינו ערובה לשום דבר, נמצאתי קובע כי לא
11 הודעות בדבר ביטוח נשלחו לתובע, כי אם כול שרצתה הנתבעת, כדי הפרנסה הטובה עליה, לשגר
12 אליו.

13
14 3. בדברים כנים, שאני מאמין להם ומוצאם מבוססי-היגיון, הסביר התובע בכתב-תביעתו
15 ובבית-המשפט כי לא זו בלבד שהוא לא נרשם מעולם לשירותיה המרעיפים של הנתבעת, אלא
16 שנסיבותיו האישיות אינן מתיישבות עם הרשמה כאמור. ראשית, הוא באר, כל בסיס לא יוכל להיות
17 לטענת הנתבעת כי ההרשמה נעשתה ביום השבת, בשעה 09:47. "אני בוודאות בבוקר ימי שבת ישן
18 לפחות עד הצהרים", הוא הסביר ברצינות נוגעת ללב ואינה מתיישבת עם אי-אמירת האמת, "אחרי
19 שעבדתי שבוע שלם וכמעט ולא ישנתי. יום שבת זאת ההזדמנות היחידה שלי באמת להשלים שעות
20 שינה. אני עובד כמדריך טיולים עם בתי ספר וישן בשטח ומחוץ לבית ברוב ימי השבוע, כך שעד
21 שסוף סוף יש לי זמן לישון בבוקר יום שבת, לא נראה לי שאנצל זאת לחיפוש ביטוחים" (כתב-
22 התביעה, בעמ' 10, פסקה 34). אם בדברים אלה לא די, הוסיף התובע והסביר כי באותה עת שבה
23 נטען כי נרשם לשירות – בחודש ספטמבר 2012, כלל לא הייתה לו מכונית, ומדוע שיתעניין
24 בביטוח-רכב; לא הייתה לו דירה ומה לו ולביטוחי-דירה ומשכנתא; ולביטוחו האישי דאג מקום
25 העבודה והוא לא נצרך לביטוח בריאות – מיני הביטוחים שאליבא דנתבעת הוא ביקש הצעות
26 לגביהם (שם, שם).

27
28 ועוד נמצאת תוהה, אם ממש מצוי בעמדתה של הנתבעת, כיצד זה נרשם התובע לשירות
29 המיוחל כבר בשנת 2012, אך הנתבעת המתינה שנתיים ימים בטרם נפנתה לשלוח אליו את

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 הודעותיה. בהנחה, כי אותן שנים לא שימשו את הנתבעת לצבירתן הקפדנית של הודעות, רק כדי
2 שתוכל לשגר את כולן יחד אל התובע בבת-אחת, מתגנב אל לב החשד כי היה מי שסבר כי את שארע
3 בשנת 2012 קשה יהיה יותר לזכור ממאורעות החודשים שקדמו להגשת התביעה.

4
5 4. הנתבעת טרחה ובדקה, כך לפי טענתה, במערכת הממוחשבת, שבה היא שומרת את בקשות
6 ההרשמה של המתעניינים בשירותיה – והנה נמצא לה נספח ו' לכתב-ההגנה. זהו פלט של מחשב
7 אשר מלבד פרטיה של השאלתא, שהנתבעת תרה באמצעותה אחר אותה הרשמה, מציין בתחתיתו
8 שורה ובה שדות אחדים של מלל וספרות. לפי הטענה, הרשום באותם שדות הוא הוכחה ניצחת לכך
9 שאת מטרתן הממשי של כמאתיים ההודעות שנשלחו אליו הביא התובע על ראשו-הוא. הנתבעת
10 ביקשה אחיזה בשם הפרטי אשר נרשם – "מיכאל" (שם המשפחה איננו מופיע); בכתובת הדוא"ל
11 הרשומה והרי היא – שומו שמיים – הכתובת שאליה נשלחו ההודעות; וברצף נומרי – "IP" – שבו
12 אדבר, ואת מהותו אסביר, עוד מעט.

13
14 את קיומו של טופס הרשמה כאמור ניתן, אכן, לתלות בכך שהתובע נרשם לקבלתן של
15 הודעות-פרסומת באתר הנתבעת. אך אין זו אפשרות יחידה, והרי התובע מכחישה מכול וכול. ייתכן
16 שאדם אחר – חומד לצונו או, גרוע מכך, חורש רעתו של התובע – רשמו שלא בידיעתו. אפשר כי
17 מאן דהוא השתמש לענייניו בפרטיו של התובע וטעמיו עמו. על הדעת עולות עוד אפשרויות, מהן
18 קרובות ומהן רחוקות. אחת מהן היא – חלופה נידחת, כמו-היפותטית וקיצונית למדי – כי הנתבעת
19 היא שיצרה את הטופס הזה בדיעבד, נניח: לאחר הגשתה של התובענה, במאמץ מכוון וכוזב להניח
20 בפניו של בית-המשפט תמונה עובדתית אשר מתיישבת עם עמדתה. אינני נצרך לקבוע מסמרות
21 בדבר. זאת, מן הטעם הפשוט כי הנטל להוכיח את אמתותו של טופס ההרשמה, על הפרטים שבו,
22 הוא על הנתבעת.

23
24 5. הסימן החמישי לפרק השני לפקודת הראיות [נוסח חדש], תשל"א-1971 מגדיר רשומה
25 מוטטית כ"מסמך, לרבות פלט, אשר נערך על ידי מוסד במהלך פעילותו הרגילה של המוסד". מוטט
26 הוא גם "עסק או כל מי שמספק שירות לציבור" (סעיף 35 לפקודה). היות, שבעליה של הנתבעת
27 הסביר בבית-המשפט כי "המסמך הזה [טופס ההרשמה] הוא רשומה שהמערכת שלנו שומרת אצלה
28 לצד הרבה רשומות אחרות של כל מי שנרשם אצלנו" (פרוטוקול, בעמ' 2, ש' 11-12), הרי שהוא

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 רשומה מוסדית, הכפופה להוראותיה הנוספות של הפקודה. רשומה מוסדית שהיא פלט תהיה
2 קבילה להוכחת האמור בה, מוסיף הסעיף ה-36 לפקודת הראיות וקובע, "אם נתקיימו כל אלה –

3
4 (1) המוסד נוהג, במהלך ניהולו הרגיל, לערוך רישום של האירוע

5 נושא הרשומה בסמוך להתרחשותו;

6 (2) דרך איסוף הנתונים נושא הרשומה ודרך עריכת הרשומה יש

7 בהן כדי להעיד על אמיתות תוכנה של הרשומה;

8 (3) (א) דרך הפקת הרשומה יש בה כדי להעיד על אמינותה;

9 (ב) המוסד נוקט, באורח סדיר, אמצעי הגנה סבירים מפני

10 חדירה לחומר מחשב ומפני שיבוש בעבודת המחשב".

11
12 הנתבעת לא ניסתה כלל, וממילא לא הצליחה, להראות לבית-המשפט כי איזה מבין התנאים
13 הללו התקיימו במסמך שהציגה. לא הוסבר כמעט מאום. לא הוצגה חוות-דעתו של מומחה לענין,
14 שתוכל לבאר גם למי, שאין מאפייני פעולתה של הנתבעת מצויים בידעתו השיפוטית, כיצד היא
15 פועלת בענין של רשומות כאמור. לא הוסבר כיצד הופקה הרשומה, זולת "צילום מסך" של מה
16 שהראה מחשב ברגע נתון, ואינך יודע מה מקורו וכיצד בא הוא אל העולם. במלים פשוטות, כל
17 שהונח בפני הוא דף נייר ובו שאילתא ותשובה לה, שלא אדע מתי נערכו, כיצד ובידי מי.

18
19 6. כמוצא שלל-מה נאחז כתב-ההגנה בכתובת פרוטוקול-האינטרנט – IP – של הנרשם.
20 האחרונה, לטובת קוראים שהתוודעו זה עתה לעולם האינטרנט, היא זיהויו החד-חד ערכי,
21 בהתקשרות נתונה, של מחשב המתחבר אל הרשת. מצאת את המחשב – קצה-חוט הוא בידך לאיתור
22 המשתמש בו. "מה שרלוונטי לענייננו", הסביר מר גוטמן בבית-המשפט, "זו כתובת ה-IP בסוף
23 [של טופס ההרשמה]. שם רואים את כתובת ה-IP ממנה בוצעה ההרשמה. זו הכתובת שמעידה על
24 המחשב ממנו בוצעה ההרשמה. הכתובת הזו שייכת לאדם שביצע את ההרשמה. לשאלת בית
25 המשפט של מי המחשב שאליו שייכת כתובת זו אני משיב של התובע" (מעמ' 2, ש' 31).

26
27 הכתובת שבטופס ההרשמה, בישרה ההגנה, שייכת למי שגלש בחברת "בזק בינלאומי".
28 אל מול ממצא זה מצפה היית כי הנתבעת תראה לבית-המשפט, באותות ובמופתים, כי זוהי כתובתו
29 של מחשב-התובע וכי התובע הוא לקוחו של ספק-הרשת הנזכר. לא מנה ולא מקצתה. בעליה של

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 הנתבעת הסביר בבית-המשפט כי אין באפשרותו לדעת דבר מעבר לנתון זה, וכי זהותו של גולש
2 "בזק בינלאומי" הנזכר נותרה עלומה עבורו: "לשאלת בית המשפט כיצד אני יודע לומר שזה
3 המחשב של התובע, אני משיב כי זו ההסתברות. אין לי דרך לדעת בדיוק שזה המחשב של התובע.
4 אפשר לברר אני מניח למי שייכת כתובת המחשב. אני הבנתי שרק התובע יכול לברר את כתובת
5 המחשב של עצמו ולהוכיח אם היא שלו או לא שלו, אני לא יכול לבקש מספקית אינטרנט לגלות
6 את כתובת המחשבים של הלקוחות שלהם" (פרוטוקול, בעמ' 3, ש' 1-5). התובע, מצדו, הצהיר
7 בבית-המשפט כי מעולם לא גלש דרך "בזק בינלאומי". הוא טרח וקיבל את אישורה הכתוב של
8 חברה זו לדבר (2/ת) ואף הגדיל-עשה והציג לבית-המשפט חשבונית מן התקופה האמורה,
9 שהנפיקה חברה אחרת שדרכה גלש – "נטוויז'ן" (1/ת). לבסוף, הייתה זו לא אחרת מן הנתבעת
10 אשר הטעימה כי "על מנת לטשטש את עקבותיהם נרשמים אותם תובעים [תובעי שווא, חורשי
11 רעתם של עסקים כמו זה של הנתבעת] מכל מיני תוכנות אינטרנטיות המחליפות כתובות IP או
12 לחלופין ממחשבים שאינם שלהם" (הפסקה העשרית לכתב-ההגנה).

13
14 7. מה שמוסיף, להשקפתי, נופך של אמינות לעתירתו של התובע איננה נכונותו לתרום חלק
15 מכספי הזכייה למטרות ציבוריות – ענין שאינני מוצא, בשום פנים, מתחייב אף כי הוא ודאי ראוי –
16 כי אם העובדה שבחר להגיש את תביעתו בהליך של תביעה קטנה ובכך צמצם עד מאוד את שיעורו
17 של הפיצוי אשר בו יוכל לזכות. אעיר כי נדרשת מידה גדושה של עזות-מצח לטעון, מפי אלה
18 ההופכים את זבלנות-הרשת קרדום לחפור בו מטילים של זהב, כי "התובע כמו גם תובעים נוספים
19 ועורכי דין ממולחים, עובד על פי שיטה המנצלת את התיקון לחוק הספאם לרעה ומאפשרת לו
20 להפוך את החוק למיזם כלכלי רווחי במיוחד, באופן שדורש ממנו מינימום זמן התעסקות" (הפסקה
21 התשיעית לכתב-ההגנה). על כך אמרו חכמיהם ז"ל: "It takes one to know one".

22
23 8. אשר לפיצוי גופו – פיצוי לדוגמה וללא הוכחת נזק הוא, כתכליתו המיוחדת של סעיף 30א
24 לחוק. בית-המשפט העליון כבר קבע כי תקרת הפיצוי הקבועה בחוק – לא אך תקרה היא כי אם
25 נקודת-מוצא בפסיקתו של פיצוי:

26
27 "בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק
28 רואה בו כלי אכיפה מרכזי של סעיף 30א ואמצעי אפקטיבי
29 להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיות ברמה ההצהרתית.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א(י)
2 לחוק התקשורת, על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב
3 המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה כמובן ניתן להפחית,
4 במקרים המתאימים" (רע"א 2904/14 עו"ד גלסברג נ' קלאב רמון
5 בע"מ, בפסקה י"ב לפסק-דינו של כבוד השופט אליקים
6 רובינשטיין (פורסם באתר הרשות השופטת, 27.7.2014)).

7
8 על כך אוסיף אני, במקובץ, את מה שכתבתי כבר במקומות אחרים, לאמור:

9
10 "אילו נקבע פיצוי זעום, איש לא היה תובע. אילו הודע כי בבתי-
11 המשפט יידרשו תובעים לערוך 'שמיניות באוויר' כדי לזכות
12 בפיצוי, איש לא היה נלחם בהודעות-הזבל. אילו נקבע כי לעולם
13 יובט בנפגע כחשוד, המבקש לעשות בנכלוליות לביתו, שום תובע
14 לא היה נוטל על עצמו את המאבק בשולחים. ואילו כך אירע, שום
15 רשות אכיפה לא הייתה ממלאת את החלל ונוטלת על עצמה למלא,
16 ביעילות ומתוך השקעתם של משאבים ניכרים, את המלאכה.

17 ...

18 להשקפתי, אין כל יסוד לקבוע כי בתקרת-הפיצוי, בסך 1,000 ש"ח
19 להודעה, יזכה רק אותו תובע דמיוני, בנסיבות דמיוניות שלעולם
20 לא תתרחשנה, בערכאה שטרם ישבה לדין ובימים, שעוד נכונו לנו
21 אך איש אינו יודע אימתי. במקרה רגיל, שבו אין לזכותו של השולח
22 נסיבות מקלות אשר מצדיקות הפחתה, ראוי הוא לזכות תובעים
23 במלוא הפיצוי האפשרי שלפי סעיף 30א(י)(1) לחוק, בגין כל אחת
24 ואחת מהודעות שנשלחו ביודעין. כך במאמץ, שעליו ציווה
25 המחוקק, למיגור התופעה.

26 ...

27 חובה [מוטלת] על בית-המשפט היושב לדין. עליו להפעיל את
28 שיקול-דעתו לפי מכלול הנסיבות. עליו להעמיד לנגד עיניו שני
29 עקרונות משלימים: האחד, צורך לנקוט מאמץ במיגורה של

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 תופעת ה'ספאם', על סוגיה השונים; והאחר – עקרון המידה
2 ההולמת, החוצה את משפטנו לאורכו ולרוחבו והוא לנו כעמוד-
3 ענן לפני המחנה. הוסיף המחוקק וציווה כי ישיבה על המדוכה
4 תביא בחשבונה, בין השאר, את 'אכיפת החוק והרתעה מפני
5 הפרתו, עידוד הנמען למימוש זכויותיו [ו]היקף ההפרה' (סעיף
6 30(3) לחוק).

...

8 מספרן הרב של ההודעות שנשלחו לתובע, והניסיון לעקוף במודע
9 את הוראותיו של חוק התקשורת, מצדיקים את פסיקתו של הפיצוי
10 המרבי שניתן לפסוק במסגרת זו, וכך אני עושה" (ת"ק (תל אביב-
11 יפו) 11-03-20453 עו"ד לוטן נ' לוג טק תקשורת בע"מ, בפסקה
12 התשיעית לפסק-דיני (פורסם במאגרים, 9.9.2011); ת"ק (תל
13 אביב-יפו) 15-02-31524 אבידור נ' פוני בי. זד. אם בע"מ,
14 בפסקאות 6-7 (פורסם במאגרים, 15.6.2015); ת"ק (תל אביב-יפו)
15 15-01-64577 אורן נ' אופטיקה הלפרין אחזקות בע"מ, בפסקה
16 הששית (פורסם במאגרים, 15.6.2015)).

17
18 עם זאת, בית-המשפט העליון הוסיף והטעים כי קביעת שיעורו של הפיצוי איננה
19 "אוטומטית", אלא היא תלויה במכלול נסיבותיו של המקרה ובשקלול נכון בין מלוא המשתנים
20 והאינטרסים הנוגעים בדבר לבין עצמם. כך קבע בדבריו, לא מכבר, כבוד השופט עוזי פוגלמן:

21
22 "כבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה
23 על בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק
24 שמטרתם להשיג את תכליותיו האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד
25 הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה
26 מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את
27 התנהגות הנתבע באופן שפרסום עתידי במתכונת זו יהיה בלתי
28 כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של
29 שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל,

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

1 בין היתר, את תוכן הפרסום (אם הוא פוגעני); את התנהגות
2 הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו);
3 את מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה
4 הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר במשלוח בודד לכל כתובת
5 או בהפרה חוזרת ונשנית" (רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (סיתוניית
6 מועדון דאיה ורחיפה במצנחים), בפסקה העשרית לפסק-דינו
7 (פורסם באתר הרשות השופטת, 4.8.2014)).

8
9 במקרה שבפני היה מספרן של ההודעות – עצום ורב. הנתבעת התכחשה מכול וכול
10 לאחריותה. היא ביקשה לתלות אשמת-שווא בתובע. היא ביקשה להציגו כחמדן וכמי שתאוות-בצע
11 פסולה מניעה את מעשיו. היא הטילה דופי ביושרו. אפילו לשיטתה היא, ההודעות ששלחה לתובע
12 חרגו חריגה שלמה ומלאה מן הנושא שבו הוא, כביכול, התעניין והיה מושא רישומו. היו אלו הודעות
13 מגוונות, פרי מאמצייהם של משווקים רבים, והתמורה שבה זכתה הנתבעת – יש כל מקום להעריך
14 – הייתה בהתאם. התובע ביקש, יותר מפעם אחת, לחדול מלשלוח אליו הודעות אך ללא הועיל.
15 הוא פירט: "ניסיתי להסיר את עצמי פעמיים והועברתי לאתר אחר ושם נאלצתי שוב ללחוץ על
16 כפתור 'הסר' ובאמת היה כתוב שבקשת ההסרה התקבלה בהצלחה, זה נעשה פעמיים אבל למרות
17 זאת ההודעות המשיכו להגיע. לא צברתי כמות הודעות, אלא כל יום הגיעו אלי ארבע הודעות למייל
18 וזה אילץ אותי להיכנס למייל. בהתחלה מחקתי אותן עד שהחלטתי לשים לזה סוף" (פרוטוקול,
19 בעמ' 4, ש' 14-17). כל אלו הן נסיבות מחמירות. לבסוף, משקל ממשי יינתן לעובדה שהתובע ויתר
20 על רוב מנינו ובנינו של הפיצוי שהיה בכוחו לתבוע אילו פנה לבית-משפט השלום בהליך רגיל,
21 תחת שיעתור בתביעה קטנה.

22
23 9. בתוך 30 ימים מיום המצאתו של פסק-דין זה לידיה (ימי הפגרה במנין), תשלם הנתבעת
24 לידי התובע סך של 33,800 ש"ח, והוא פיצוי-מעט על ההודעות ששוגרו אליו. איחור יוסיף הפרשי
25 הצמדה ורבית כדין מהיום ועד למועד התשלום בפועל.

26
27 15 ימים (הפגרה אינה במנין) עומדים לזה, החפץ לפנות לבית-המשפט המחוזי בבקשה
28 להרשות ערעור על פסק-דין זה.

בית-המשפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 15-02-31835 בזנוס נ' ג. גוטמן פרסום ומדיה בע"מ

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7

ניתן היום, י"א אב תשע"ה, 27 יולי 2015, שלא במעמד הצדדים.

גיא הימן, שופט